

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 458

гр. Варна, 03.02.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, IV СЪСТАВ, в закрито заседание на трети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Жана Ив. Маркова

Членове: Тони Кръстев
Десислава Г. Жекова

като разглежда докладваното от Тони Кръстев Въззивно гражданско дело № 20223100500170 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК и е образувано по въззивна жалба вх.№ 302699/23.11.2021 г., подадена от Т. Б. Д. срещу решение № 262673/25.10.2021 г., постановено по гр.д. № 15010/2020 г. на РС - Варна, 20-ти съдебен състав, в частта, с която е признато за установено в отношенията между страните, че Т. Б. Д., ЕГН *****, гр. Варна дължи на „Теленор България“ ЕАД сумата от **615.06 лева**, представляваща допълнителна горница над сумата от 117 лева до общия сбор от 819.21 лева, заявени остатъчни задължения от доставчик на мобилна услуга по Договор за предоставяне на абонаментно обслужване на номер 359894414456, формиран от потребление на услуги извън абонаментен пакет и месечни абонаментни такси, начислени за период 05.06.2018 г. до 04.10.2018 г., която сума е предмет на Заповед за изпълнение № 260162/28.08.2020 г., издадена по ч.гр.д. № 5300/2020 г. по описа на ВРС.

Във въззивната жалба се излагат доводи за неправилност на решението в обжалваната му част поради допуснати от ВРС нарушения на материалния закон, съществени процесуални нарушения и необоснованост. Оспорва реалното доставяне на фактурираните услуги, като счита че в хода на първоинстанционното производство това не е установено от ищцовата страна. Твърди, че с приемането на експертните заключения първостепенния съд е нарушил процесуалните правила. Счита за неправилни изводите, досежно нищожността на съглашението по чл. 36, ал. 2 от ОУ. Посочва, че предоставените услуги са над месечния кредитен лимит на ползване на мобилната клетъчна мрежа от 120 лева и следва да са за сметка на мобилния оператор. Сочи, че предвиденото в ОУ задължение на потребителя да заплаща всички дължими суми, включително и тези над лимита, дори и когато не е информиран за достигането му, не е индивидуално уговорено и противоречи на чл. 199 от ЗЕС, поради което и тази договорна клауза е неправомерна, съответно и нищожна. Счита, че неизпълнението на задължението на мобилния оператор да информира потребителя за достигането на лимита поставя последния в невъзможност да избере поведението си, поради което и не може да му се вмени задължение да заплаща цена над лимита. Поради така изложеното счита сумата за недължима. Моли за отмяна на първостепенния акт в обжалваната част. Претендира съдебно-деловодни разноски за всички инстанции.

В срока по чл. 263, ал. 1 от ГПК въззиваемата страна „Теленор България“ ЕАД депозира отговор на въззивна жалба, с който оспорва наведените от въззивника твърдения.

Твърди, че не попада в полето на чл. 199 от ЗЕС, тъй като предоставените услуги са типични за мобилния оператор. Посочва, че клаузата на чл. 36 от ОУ не вменява задължение на оператора да ограничава и/или спира ползването на услугите от страна на потребителя, а само му предоставя това право, поради което и неограничаването на достъпа до мобилната мрежа не съставлява нарушение на задълженията. Излага, че е изпълнил договорните си задължения като двукратно е уведомил Т. Б. Д. за достигане на кредитния лимит, но въпреки това тя е продължила да използва роуминг услуги. Посочва, че всеки абонат може и сам да се информира за своето потребление и за текущата си сметка, като начинът за това е упоменат в договора. Твърди, че с подписаната от потребителя декларация-съгласие последният е удостоверил, че е запознат и приема ОУ, като съответно е задължен да заплаща всички предоставени услуги. Счита претенциите си за доказани. Моли за оставяне без уважение на въззивната жалба. Претендира съдебно-деловодни разноски.

Въззивната жалба е подадена в срока по чл. 259, ал. 1 от ГПК, от активно легитимирано лице, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, процесуално допустима е и отговаря на останалите съдържателни изисквания на чл. 260 и чл. 261 от ГПК.

Предвид допустимостта и редовността на въззивната жалба и на основание чл. 267, ал. 1 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА за разглеждане въззивна жалба вх.№ 302699/23.11.2021 г., подадена от Т. Б. Д., ЕГН *****, гр. Варна, чрез процесуален представител адв. М.Д., срещу решение № 262673/25.10.2021 г., постановено по гр.д. № 15010/2020 г. на РС - Варна, 20-ти съдебен състав, в частта, с която е признато за установено в отношенията между страните, че Т. Б. Д., ЕГН *****, гр. Варна дължи на „Теленор България“ ЕАД сумата от **615.06 лева**, представляваща допълнителна горница над сумата от 117 лева до общия сбор от 819.21 лева, заявени остатъчни задължения от доставчик на мобилна услуга по Договор за предоставяне на абонаментно обслужване на номер 359894414456, формиран от потребление на услуги извън абонаментен пакет и месечни абонаментни такси, начислени за период 05.06.2018 г. до 04.10.2018 г., и оповестени на потребителя като части с текущи задължения с издадени фактури № 7274842259/05.07.2018 г., № 7277715269/05.09.2018 г. и № 7279049706/05.10.2018 г., която сума е предмет на Заповед за изпълнение № 260162/ 28.08.2020 г., издадена по ч.гр.д. № 5300/2020 г. по описа на ВРС.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **23.02.2022 г. от 13.30 часа**, за която дата и час да се призват страните **по телефона чрез процесуалните им представители**. С цел процесуална икономия препис от настоящото определение, както и препис от отговора на въззивната жалба **да се изпратят** на посочени от процесуалните представители на страните електронен адрес или факс.

ПРИКАНВА страните към спогодба и им указва възможността да уредят доброволно отношенията си чрез медиация или друг способ за доброволно уреждане на спора, като им указва, че при приключване на делото със спогодба половината от внесената държавна такса се връща на ищеца.

УКАЗВА НА СТРАНИТЕ за възможността да разрешат спора, чрез **медиация**, като ползват Центъра по медиация към съдебния район на Окръжен съд – Варна. Центърът е разположен на 4-ти етаж в сградата, в която се помещава Съдебно-изпълнителна служба при Районен съд Варна на адрес: гр. Варна, ул. „Ангел Кънчев“ № 12. За контакт с Координатора на Центъра към ОС – Варна Нора Великова: тел. 052623362. Информация за Центъра по медиация и медиацията като процедура, списъка с медиатори и др., страните могат да получат и на интернет страницата на Окръжен съд – Варна.

УВЕДОМЯВА страните, че медиацията е достъпен алтернативен метод за решаване на правни спорове и за постигане на взаимно изгодно споразумение. Процедурата по медиация е неформална и поверителна. Ръководи се от медиатор - трето неутрално, безпристрастно и независимо лице, специално обучено да подпомага спорещите страни и да способства за постигане на оптимално решение на спорните въпроси.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____